

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1016/2015
01.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Куо 49/15 од 12.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1376/15 од 24.08.2015. године, у седници већа одржаној 01.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Куо 49/15 од 12.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1376/15 од 24.08.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу Куо 49/15 од 12.08.2015. године, одбачена је молба браниоца окривљеног М.М. за условни отпуст са издржавања казне затвора која је окривљеном М.М. изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К 80/14 од 13.05.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1376/15 од 24.08.2015. године жалбе окривљеног М.М. и његовог браниоца изјављене против решења Вишег суда у Шапцу Куо 49/15 од 12.08.2015. године одбијене су, као неосноване.

Против наведених решења бранилац окривљеног М.М., адвокат Б.С., поднео је захтев за заштиту законитости јер је „повређен закон у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и члана 485. став 2. Законика о кривичном поступку, а због повреде одредбе члана 5. став 1. и 2. Кривичног законика“, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да укине побијано решење Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1376/15 од 24.08.2015. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или „да исто преиначи у том смислу што ће укинути првостепено решење и вратити списе првостепеном суду како би одлучио о

основаности молбе за условни отпуст осуђеног М.М. са издржавања казне затвора на коју је осуђен правноснажном пресудом“.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Б.С., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Наиме, поднетим захтевом се указује на повреду одредаба кривичног закона о условном отпусту - чл. 46. КЗ у вези чл. 5. Кривичног законика које пре свега нису законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, а поред тога одредбе члана 5. став 1. и 2. Кривичног законика, о временском важењу кривичног законодавства релевантне су за правну оцену кривичног дела, одлуку о кривичним санкцијама и др, али не и за примену одредаба о условном отпусту из којих разлога о захтеву браниоца окривљеног није мериторно одлучивано.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.